

Η ώρα της Μεταμόρφωσης ζυγώνει!

● Του Ανδρέα Γ. Πιτσιλλίδη

Διευθυντή Εκκλησιαστικής Διακονίας
Ιεράς Μητροπόλεως Κύκκου και Τηλλυρίας

6 Αυγούστου 1945, ώρα 8:15 το πρωί. Ένα ιλλιγιώδες ωστικό κύμα, αποτέλεσμα αλυσιδωτής αντίδρασης ουρανίου, εγκαινιάζει την ατομική εποχή, εξαπολύοντας τρομακτική εκρηκτική ισχύ, και βίαιο θάνατο στη Χιροσίμα. Σύντομα ο πλανήτης μας θα πεθάνει. Είτε λόγω ακαριαίου πυρηνικού ολέθρου είτε εξαιτίας μη αναστρέψιμης οικολογικής ανατροπής.

Η 6η Αυγούστου όμως, κομίζει συνάμα και ένα συναρπαστικά ελπιδογενές μήνυμα. Τη στιγμή που ο Χριστός οδηγεί τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη στη βιωματική ψηλάφηση της Μεταμόρφωσης, ξεκινά ταυτόχρονα και μια καινούργια αλυσίδα φωτός επάνω στη γη, που θα κρατήσει όσο κρατά η ιστορία. Και αυτό γιατί η ακατέργαστη ακόμα εμπειρία της Μεταμόρφωσης υπήρξε ένα παράθυρο στον κόσμο της βασιλείας του Θεού. Δεν μεταμορφώνεται ουσιαστικά ο Κύριος. Αυτός είναι αναλλοίωτος «ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ 13:8). Τα μάτια των μαθητών άνοιξαν λίγο πιο πέρα από το περιορισμένο φάσμα της ανθρώπινης όρασης για να δουν τον Βασιλιά Χριστό, άρα και τη βασιλεία. Και δεν αντίκρυσαν οι μαθητές θάνατο αλλά ζωή. Όσο ζώντες και παρόντες ήσαν οι τρεις, άλλο τόσο ήσαν ζώντες και παρόντες οι «συλλαλούντες τω Ιησού» Μωυσής και Ηλίας.

Η Μεταμόρφωση είναι προανάκρουσμα της ανάστασης! Με την ανάσταση κάθε τάφος σαρώθηκε, και κάθε κόλαση τερματίστηκε. Υπάρχει μόνο ο αποχωρισμός κι ο πόνος του αποχωρισμού εδώ στη γη, δεν υπάρχει όμως ο αποχωρισμός από τον Θεό, την ώρα του θανάτου. Και αυτό διότι ο Θεός για «σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν». Ο προσδοκώμενος και προφητευόμενος Μεσσίας έγινε για ιστορικό πρόσωπο.

Όλα κατακλύζονται με το φως της παρουσίας Του. Όπως το σκοτάδι σαν ανάβουμε το φως. Είναι ο θάνατος για σαν κεντρί χωρίς δηλητήριο, σαν ξεδοντιασμένο λιοντάρι που μόνο βρυχάται. Η μάχη έχει κριθεί. Το τέλος του δρόμου ξέρουμε που οδηγεί. Βρισκόμαστε σε πορεία συνάντησης με τον αναστημένο Χριστό και ανυπομονούμε να φτάσουμε σ' Αυτόν.

Αυτός είναι ο διαχρονικός απόηχος της Μεταμόρφωσης, μια συγκλονιστική αναμέτρηση του φωτός με το σκοτός. Το εκρηκτικό στοιχείο που κάποτε κυλούσε σαν τον χείμαρρο στις καρδιές των χριστιανών, είναι αν θα αφήσουμε τον πιο ισχυρό νευρώνα του ευαγγελίου σε παραλησία ή αν θα ξαναγίνουμε σκυταλοδρόμοι του φωτός της ανάστασης στα πέρατα της οικουμένης μέχρι να μεσουρανήσει στα έσχατα της ιστορίας ο Μεταμορφωθείς Σωτήρας. ■